

Referat despre economia agricola la sumerieni - a doua parte

Un loc important in economia agricola il detineau gradinaritul si pomicultura. Pentru a proteja gradinile de zarzavat contra vinturilor si a arsitei se plantau in jur salcii, creandu-se astfel pentru prima oara in istorie perdele de protectie.

Vita de vie si maslinul lipseau, in schimb abundau livezile de palmieri. Curmalul a carui polenizare artificiala sumerienii o practicau furniza (dupa marturia lui Strabon) nu mai putin de 360 de produse: vin, nectar, otet, fibre textile, frunze, s.a. Simburii pisati si macerati dadeau o buna hrana pentru animale; iar trunchiul si crengile, combustibil pentru cuptorul olarului sau pentru forja fierarului. De aceea sumerienii il numeau "copacul sfint" si "copacul vietii" si ca atare figureaza imaginea sa simbolica pe sigiliile sumero-akkadiene. Anticii vorbeau despre Mesopotamia ca despre o gradina vesnic in florita; ceea ce poate explica de ce mitul "gra-dinii raiului" a aparut tocmai in aceste tinuturi.

Lemnul era o mare raritate pe intreg intinsul Mesopotamiei. Pentru constructiile cele mai modeste se intrebuintau trestia si stuful, folosite la impletitul cosurilor sau rogojinelor, precum si la constructia barcilor, care puteai: ajunge la mari dimensiuni.

Rasandita era cresterea vitelor, mai ales a oilor. Bovinele erau tinute pe langa casa si erau furajate. Cresterea porcilor a fost intrerupta catre 2000 i.e.n. Asinul provenea dintr-o rasa originara din Egipt. Dromaderul a fost folosit abia catre sfirsitul mileniului al II-lea i.e.n. Iar calul, introdus in Mesopotamia de catre hurriti in jurul anului 1800 i.e.n., era intrebuintat numai la carele de lupta (niciodata incalcat) si crescut in grajdurile regale.